

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/107/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814200536
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3814200536.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 36 613 843, proti odporcovi: Q. A., narodený X.XX.XXXX, naposledy bytom W., E. cesta X/XXX, v konaní zastúpený opatrovníkom B. W., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu W. za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13, o zaplatenie 6 397,38 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Návrh z a m i e t a .

II. Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 1145,83 EUR na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa, vedený v Tatra banke, a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom z 08.01.2014, doručeným súdu dňa 16.01.2014 domáhal proti odporcovi prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaplatenia 6.397,38 EUR s úrokom z omeškania vo výške 51,25 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 6.397,38 EUR od 13.02.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že odporca dňa 25.08.2006 uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenskou sporiteľňou a.s. ďalej len SLSP, a.s.) zmluvu č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. odporcovi peňažné prostriedky. Súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Navrhovateľ zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zák.č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 9.160,03 EUR a pozostávala z istiny 8.413,55 EUR, riadneho úroku 263,63 EUR, úroku z omeškania 470,89 EUR a ostatného príslušenstva 11,96 EUR, ktorú sumu spolu s úrokom z omeškania 470,89 EUR si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Postupca poskytol odporcovi úver vo výške 6.638,78 EUR, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 96,93 EUR vždy k 1.dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 01.03.2011 do 01.08.2016 v počte 66 a celkovej výške 6.397,38 EUR. Navrhovateľ si tiež uplatňuje v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 12.02.2012 si navrhovateľ uplatňuje úrok z omeškania od toho dňa. Odporca odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu podania žalobného návrhu neuhradil žiadnu sumu.

Dňa 13.03.2014 súd vydal platobný rozkaz č.k. 11Ro/10/2014 -35, ktorý sa nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, preto bol uznesením č.k. 11Ro/10/2014 -57 dňa 17.02.2015 podľa § 173 ods. 2 O.s.p. zrušený, uznesením č.k. 18C/107/2015 - 85 zo dňa 15.06.2015 bol odporcovi podľa § 29 O.s.p. ustanovený opatrovník v osobe Simony Plachej, ktorá s týmto ustanovením súhlasila.

Podaním z 23.09.2014, doručeným súdu dňa 26.09.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpené JUDr. Bohdanom Jakubisom; podaním z 08.06.2015, doručeným súdu 11.06.2015 vzniesol vedľajší účastník v konaní námietku premlčania celého nároku podľa § 101 a 103 Občianskeho zákonníka, poukázal na súdnu prax podľa ktorej ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu sám, potom môže svoje právo i vykonávať. Prvá objektívna možnosť vykonania práva je okamihom, keď veriteľ mohol najskôr o splnenie požiadať. V danom prípade mohol veriteľ zosplatiť úver už v prípade, že žalovaný bol v omeškaní so splatením jednej splátky o viac ako 10 dní. Od tohto momentu zároveň začala plynúť premlčacia doba. K aktívnej legitimácii navrhovateľa a k samotnému postúpeniu pohľadávky namietol, že podľa § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka, alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, ak bez súhlasu klienta. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že banka môže postúpiť iba pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku, teda banka môže postúpiť iba nesplácanú časť peňažného záväzku spolu s príslušenstvom a celý záväzok až po jeho predchádzajúcom zosplatení za predpokladu dodržania postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou je tak povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta vyzvala na splnenie svojho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka. Tiež pre absenciu výpisu z úverového účtu alebo iného dôkazu o bezhotovostnej operácii v prospech účtu dlžníka nemožno považovať za dokázanú existenciu pohľadávky navrhovateľa zo zmluvy o úvere. V zmysle čl. I. tejto zmluvy totiž k poskytnutiu úveru a vzniku záväzku dlžníka vrátiť ho dochádza až okamihom poskytnutia peňažných prostriedkov, taktiež nemožno považovať za preukázanú podmienku 90-dňového omeškania odporcu s niektorou splátkou, ako ani to, že by bol aj písomne vyzvaný na splnenie svojho záväzku zo zmluvy. Navrhovateľ tak nedokázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia na navrhovateľa existovala, teda že finančné prostriedky boli skutočne odporcovi poskytnuté, a že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z., nemožno tak považovať za dokázané platné postúpenie pohľadávky na navrhovateľa a že tento je oprávnený pohľadávku voči odporcovi uplatňovať pred súdom. S poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka namietol porušenie spotrebiteľského práva, keď v danom prípade má za to, že navrhovateľ (resp. právny predchodca) úver zosplatiť v rozpore s týmto ustanovením, keď takýto postup odporuje zákonu, preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Žiadal s poukazom na uvedené žalobný návrh v celom rozsahu zamietnuť, keď navrhovateľ v konaní nedokázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia na navrhovateľa existovala, teda že finančné prostriedky boli skutočne odporcovi poskytnuté a že bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. , nemožno tak považovať za dokázané, že postúpenie je platné a že navrhovateľ je v konaní oprávnený túto pohľadávku pred súdom uplatňovať. V podaní z 01.03.2016 namietol, že nemožno bez ďalšieho vyvodiť, že v prípade postúpenia bankovej pohľadávky stačí na platné postúpenie iba oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky. Hlavným účelom § 92 zákona o bankách podľa dôvodovej správy bolo nielen prelomenie bankového tajomstva, ale aj úprava možnosti použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktoré nie je bankou. Na tomto mieste však zákon navyše stanovil podmienky, za akých je možné postúpiť pohľadávku a jednou z nich je zaslanie písomnej výzvy klientovi. Poukázal na § 39 Občianskeho zákonníka (OZ). Súčasne v podaní namietal porušenie spotrebiteľského práva podľa § 53 ods. 9 OZ, ktoré ustanovenie modifikuje ustanovenie § 565 OZ vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Veriteľ musí vopred notifikovať uplatnenie svojho práva aspoň v 15-dňovej lehote (teda nemožno jedným oznámením upozorniť dlžníka, že je v omeškaní a zároveň tým istým oznámením vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Vedľajší účastník mal za to, že navrhovateľ resp. jeho právny predchodca úver zosplatiť v rozpore s vyššie uvedeným ustanovením a takýto postup odporuje § 53 ods.9 OZ a je preto neplatný podľa § 39 OZ. Žiadal žalobný návrh v celom rozsahu zamietnuť, uplatnil si trovy konania. V podaní z 10.03.2016 vedľajší účastník poukázal

na najnovšie závery Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016 v obdobnej veci, keď uviedol „Preto sa súd prvého stupňa správne v prejednávanej veci najprv vysporiadal s aktívnou vecnou legitimáciou na strane navrhovateľa s tým, že napriek tomu, že navrhovateľ bol na pojednávaní, na ktorom sa zúčastnil právny zástupca navrhovateľa dňa 03.02.2015 súdom prvého stupňa vyzvaný na doloženie dokladu, preukazujúceho, že výzva právneho predchodcu navrhovateľa bola odporcovi aj zaslaná a bola preto navrhovateľovi poskytnutá lehota na doloženie tohto dokladu, napriek tomuto úkonu zo strany súdu prvého stupňa doložil len samotný text výzvy zo dňa 18.05.2010 bez toho, aby doložil akýkoľvek doklad o tom, že predmetná výzva bola odporcovi skutočne aj zaslaná.“ (Rozsudok KS Trenčín č.k. 5Co/430/2015 zo dňa 13.01.2016). Tieto závery potvrdzuje aj Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.05.2014 sp. zn. 6Co/119/2013.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu v podaní z 02.06.2015 na výzvu súdu uviedol, že pôvodný veriteľ poskytol odporcovi úver vo výške 6.638,78 EUR, dátum poskytnutia úveru aj pripísanie peňažných prostriedkov sú preukázané v platobnej histórii. V zmysle čl. I zmluvy sa odporca zaviazal splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 12,00% ročne, s poplatkom za správu úveru vo výške 1,99 EUR mesačne a poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 99,58 EUR, formou pravidelných mesačných splátok vo výške 96,93 EUR vždy k 01. dňu v mesiaci počnúc dňom 01.09.2006 a s konečnou splatnosťou dňa 01.08.2016. V podaní z 23.02.2016, doručenom 29.02.2016 na výzvu súdu zaslal výzvu na úhradu dlžnej sumy s oznámením, že doručenkou k výzve navrhovateľ nedisponuje. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo zo strany navrhovateľa ku dňu 12.02.2012, s tým že pôvodný veriteľ splatnosť úveru nevyhlásil. Poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M., podľa ktorého účelom § 92 zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva, ods. 8 tohto ustanovenia nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účet tohto ust. bol podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle vyššie cit. § 92 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Navrhovateľ poukázal na výzvu SLSP, a.s. z 25.11.2009, ktorou bol odporca v mene banky vyzvaný na úhradu dlžnej sumy a zároveň bol v omeškaní voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. V podaní z 19.02.2016, doručenom súdu 29.02.2016 sa vyjadril k námietke premlčania, keď uplatnená pohľadávka premlčaná podľa neho nie je s poukazom na to, že predmetná zmluva ja absolútnym obchodom a je potrebné použiť úpravu Obchodného zákonníka, medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom vznikol obchodný záväzkový vzťah podľa §§ 497 až 507, na základe ktorého poskytol postupca odporcovi úver, úverová zmluva je tzv. „absolútnym obchodom“ s poukazom na uznesenie NSSR sp. zn. 6M Cdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013. K jeho aktívnej legitímácii v konaní uviedol, že túto preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Odporca bol ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1170 dní a vzhľadom k dikcii ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, s poukazom na to, že omeškani odporcu trvalo nepochybne viac ako rok navrhovateľ zastáva názor, že právny predchodca navrhovateľa by konal v súlade s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a vtedy by neporušil bankové tajomstvo aj v takom prípade, ak by odporcovi písomnú výzvu nezasielal. Poukázal tiež na výzvu zo dňa 25.08.2006 (súd udáva, že žiadna výzva datovaná k tomuto dátumu navrhovateľom do konania predložená nebola), ktorou v konaní ako tvrdí, preukázal, že právny predchodca navrhovateľa splnil všetky povinnosti, ktoré mu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá. Na základe uvedeného navrhovateľ trval na žalobnom návrhu a navrhol súdu, aby mu v plnom rozsahu vyhovel, zaviazal odporcu aj k úhrade trov konania.

Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlnil jeho právny zástupca, taktiež právny zástupca vedľajšieho účastníka ospravedlnil neprítomnosť vedľajšieho účastníka na pojednávaní, vyjadrili súhlas s pojednávaním a rozhodnutím v ich neprítomnosti, nedostavil sa odporca, ani jeho opatrovník bez ospravedlnenia, či žiadosti o odročenie pojednávaní, súd preto pojednával v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, odporcu, opatrovníka odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a to prednesmi právnych zástupcov navrhovateľa a vedľajšieho účastníka, oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a to najmä so Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením SLSP, a.s. o postúpení pohľadávky, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti navrhovateľom, Zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou č.1, pokusom o zmier, vstupom vedľajšieho účastníka do konania - oznámením, jeho písomnými vyjadreniami, písomnými vyjadreniami

navrhovateľa, oznámením SLSP, a.s. k žiadosti súdu, Zostavou prehľadu transakcií úveru, výzvou SLSP, a.s. a ďalšími listinami založenými v spise, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav :

Dňa 25.08.2006 medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe uvedenej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo výške 6.638,78 EUR (200.000,- Sk) , pri úrokovej sadzbe 12,00 % ročne, s poplatkom za správu úveru 1,99 EUR mesačne, s poplatkom za poskytnutie úveru 99,58 ,- EUR s výškou mesačných splátok 96,93 EUR vždy k 01. dňu v mesiaci počnúc dňom 01.09.2006 a s konečnou splatnosťou dňa 01.08.2016.

Listom zo dňa 15.10.2012 označeným ako Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zák.č. 40/1964 Zb. oznámila SLSP, a.s. že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 15.12.2011 postúpila pohľadávku vo výške 9.160,03 EUR na navrhovateľa.

Listom z 24.01.2012 navrhovateľ vyhlásil k 24.01.2012 mimoriadnu splatnosť úveru a žiadal odporcu o okamžité uhradenie dlžnej sumy najneskôr do 03.02.2012.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE Slovenská sporiteľňa, a.s. zo dňa 15.12.2011 ako postupca postúpila pohľadávky na navrhovateľa ako postupníka.

Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že dátum poslednej úhrady odporcom bol 02.03.2011 a počet dní omeškania ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky vo výške 9.160,03 EUR bol 1170,- EUR.

Výzvou z 25.11.2008 SLSP, a.s. ako veriteľ vyzvala odporcu na úhradu dlžnej sumy do 10 dní od doručenia výzvy.

Právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s. na výzvu súdu v oznámením z 29.05.2015 súdu uviedla, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 06.12.2011.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní zotrval na svojich písomných vyjadreniach, poukázal na výzvu právneho predchodcu odporcovi na úhradu splátok, kedy bol odporca v omeškaniach dlhšie ako 90 dní, na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti navrhovateľom 12.02.2011, poukázal na rozhodnutie tunajšieho súdu sp. zn. 12C/63/2014, v ktorom súd vyslovil právny názor, že pre platné postúpenie pohľadávky nie je podmienkou písomná výzva. Opakovane potvrdil, že doručenkou preukazujúcou doručenie výzvy právneho predchodcu na úhradu dlžnej sumy ním zasielanej odporcovi zo dňa 25.11.2008 navrhovateľ nedisponuje.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu na pojednávaní žiadal žalobný návrh zamietnuť v celom rozsahu, z dôvodov uvedených v písomných vyjadreniach k žalobnému návrhu. Ďalej namietal, že výzva z 25.11.2008 nebola odporcovi zaslaná, a ak bola, nie je dôkaz o jej zaslaní v spise, v ostatnom poukázal na svoje písomné vyjadrenia.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 120 ods. 1 prvá veta O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p., súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že v prejednávanej veci sa navrhovateľ ako postupník domáha voči odporcovi zaplata sumy 5 082,88 EUR s príslušenstvom, pričom ide o pohľadávku, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2012 od postupcu, právneho predchodcu navrhovateľa, Slovenskej sporiteľne a.s., IČO: 00 151 653, ktorá je bankou. Zmluvu o postúpení pohľadávky z 27.09.2012 navrhovateľ do konania predložil rovnako ako ním označené oznámenie o postúpení pohľadávky. Pohľadávka vznikla na základe zmluvy o splátkovom

úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a odporcom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Súd vyvodil ten záver, že žalobný návrh nebol podaný dôvodne. V prvom rade sa zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, pričom v tejto súvislosti poznamenáva, že súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Aktívnou vecnou legitímáciou sa pritom rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný na podanie tohto návrhu, nakoľko súdu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu. Súd v tejto súvislosti uvádza, že navrhovateľ resp. jeho zástupca bol v rámci predvolania na pojednávanie súdom poučený v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., tiež bol súdom vyzývaný na predloženie relevantných dôkazov v konaní, pričom relevantný dôkaz preukazujúci jeho aktívnu legitímáciu v konaní z titulu postúpenia pohľadávky súdu do rozhodnutia vo veci samej nepredložil. Nakoľko aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľa nebolo možné zistiť, resp. vyvodiť ani z iných, navrhovateľom predložených listín, súd žalobný návrh z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie zamietol v celom rozsahu (s poukazom aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/460/2015 -138 z 13.01.2016).

Právna úprava postúpenia pohľadávky je všeobecne upravená v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (v súčasnosti ustanovenie § 92 ods. 8), ktoré je špeciálnou úpravou voči všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok. Podľa prvej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách, možno pohľadávku banky aj bez súhlasu dlžníka postúpiť inej osobe (aj osobe, ktorá nie je bankou) v prípade, ak dlžník mešká napriek písomnej výzve banky s čo i len časťou svojho záväzku najmenej 90 dní. Podľa druhej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách banka nemôže postúpiť pohľadávku bez súhlasu dlžníka, ak dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, ibaže by súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok (druhá veta za bodkočiarkou). Z predmetného ustanovenia zároveň vyplýva, že postúpené môžu byť iba splatné pohľadávky a nie pohľadávky, ktorých splatnosť nastane až po postúpení pohľadávky.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 7 zákona o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatnou a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a nepretržitého omeškania dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (napríklad uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

V konaní bolo navrhovateľom tvrdené, že dňa 15.12.2011 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a navrhovateľom ako postupníkom, ktorej predmetom malo byť aj postúpenie pohľadávky voči odporcovi zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 25.08.2006. V konaní nebolo hodnoverne preukázané, že SLSP, a.s. pred postúpením pohľadávky vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, napriek oznámeniu SLSP, a.s. na č.l.70, že sa tak stalo dňa 06.12.2011, či však išlo o riadne vyhlásenie mimoriadnej splatnosti alebo len o technické zosplatenie nemožno ustáliť, nakoľko žiadny listinný dôkaz preukazujúci vyhlásenie SLSP, a.s. o mimoriadnom zosplatení súdu predložený do konania nebol, v takémuto vyhlásení došlo až zo strany navrhovateľa ku dňu 15.10.2012, čo na pojednávaní aj sám potvrdil. Súd tak skúmal súčasné splnenie oboch podmienok uvedených v § 92 ods. 8 (predtým ods. 7) zákona o bankách (písomná výzva banky, omeškanie trvajúce viac 90 dní). Súd z listín predložených navrhovateľom do vyhlásenia rozhodnutia mal preukázané, že bol odporca písomne vyzvaný Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 výzvou z 25.11.2008 na úhradu dlžnej sumy, avšak navrhovateľ v konaní nepreukázal,

že táto výzva bola odporcovi skutočne aj zaslaná a doručená. Navrhovateľ nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože nepreukázal splnenie podmienok citovaných v § 92 ods. 8 (v čase uzavretia zmluvy ods. 7) Zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, preto súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom bolo neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a navrhovateľ nenadobudol pohľadávku voči odporcovi. Povinnosťou navrhovateľa v konaní bolo svoje tvrdenia súdu preukázať, pričom neunesenie dôkazného bremena vyvoláva v konečnom dôsledku nepriaznivý výsledok pre toho účastníka, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno. Súd sa stotožnil s právnym názorom vedľajšieho účastníka na strane odporcu , že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že je v spore aktívne legitímovaným subjektom, preto žalobný návrh v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bol úspešný odporca a vedľajší účastník na strane odporcu. Z uvedeného dôvodu majú právo na náhradu účelne vynaložených trov konania.

Odporca v konaní náhradu trov konania nežiadal, preukázateľne mu žiadne trovy v konaní nevznikli, s poukazom na § 151 O.s.p. súd o náhrade trov konania odporcovi nerozhodoval.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka si vyčíslil trovy právneho zastúpenia v podaní doručenom súdu dňa 11.03.2016 v sume 1.381,00 EUR ako právny zástupca vedľajšieho účastníka. Náhrada za jeden úkon právnej služby vychádzala zo žalovanej sumy a bola vo výške 220,77 EUR. Súd priznal právnemu zástupcovi náhradu trov konania nasledovne:

- prevzatie veci a príprava zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm.a) cit. vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) = 220,77 EUR
- vyjadrenie vo veci z 08.06.2015 = 220,77 EUR
- vyjadrenie k odvolaniu 14.08.2015 = 220,77 EUR
- vyjadrenie vo veci 10.03.2016 = 220,77 EUR
- účasť na pojednávaní 11.03.2016 = 220,77 EUR
- 1 x režijný paušál á 8,04 EUR 8,04 EUR
- 2 x režijný paušál á 8,39 EUR 16,78 EUR
- 2 x režijný paušál á 8,58 EUR 17,16 EUR

Spolu: 1145,83 EUR

Celkom trovy konania: 1145,83 EUR

Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi v rámci náhrady trov právneho zastúpenia za úkon „prevzatie veci a príprava zastúpenia“ režijný paušál len v sume 8,04 EUR, t.j. podľa vymeriavacieho základu za rok 2014, keďže podanie, ktorým vedľajší účastník oznámil súdu vstup do konania bolo datované dňa 23.09.2014. Súdu bolo doručené dňa 06.09.2014.

Súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi v rámci náhrady trov právneho zastúpenia cestovné náhrady a náhradu za stratu času za pojednávanie dňa 11.03.2016 cesta Bratislava - Prievidza a späť, 1 x 368 km, BMW 318d ako náhrada za spotrebované PHM 1 x 0,056 l x 368 km x 1,343 Eur/l = 27,68 EUR, náhrada za každý 1 km jazdy 1 x 368 km = 67,34 EUR a náhradu za stratu času: cesta Bratislava - Prievidza a späť dňa 11.03.2016 x 10 x polhodina á 13,40 EUR=139,80 EUR, s poukazom na to, že dňa 11.03.2016 sa právny zástupca vedľajšieho účastníka zúčastnil pojednávania vo veci 18C/112/2014, v ktorom konaní si právny zástupca uplatnil tieto náhrady v plnom rozsahu a boli mu súdom v plnom rozsahu aj priznané.

Celkom trovy konania vedľajšieho účastníka predstavujú teda 1145,83 EUR, pričom tieto trovy konania je povinný zaplatiť navrhovateľ ich spoločnému právnemu zástupcovi podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v troch rovnopisoch. Ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
  - účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
  - v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
  - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
  - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
  - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
  - sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
  - odvolacím súdom má byť schválený zmier;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.